

ΟΧΙ άλλοι απολυμένοι στο βωμό του κέρδους

Αντεπίθεση των Εργαζομένων

Σε οριστικό λουκέτο προχώρησε η Διοίκηση του εργοστασίου της Tupperware στη Θήβα, όσον αφορά τον τομέα της παραγωγής, πετώντας πάνω από 115 εργαζόμενους στο δρόμο. Χαρακτηριστικό είναι ότι σχεδόν το σύνολο του προσωπικού είναι γυναίκες ηλικίας άνω των 50-55 ετών πράγμα που το κάνει οριακά αδύνατον να βρουν εργασία κάπου αλλού στη Θήβα. Πρόκειται επίσης σε αρκετές περιπτώσεις για ζευγάρια εργαζομένων όπου δεν στερείται ένας μισθός από την οικογένεια (που από μόνο του κάνει την επιβίωση του νοικοκυριού πραγματικό άθλο στις σημερινές τιμές και συνθήκες) αλλά το σύνολο του εισοδήματός της. Μάλιστα, η ΓΣΕΕ κάνει λόγο για μία αιφνιδιαστική κίνηση «καλώντας τους εργαζόμενους να υπογράψουν οικειοθελείς αποχωρήσεις λαμβάνοντας λίγα περισσότερα χρήματα από τις νόμιμες αποζημιώσεις, ώστε να ολοκληρώσει το λουκέτο έως τα μέσα Απριλίου χωρίς να προσκρούσει στο νόμο που προβλέπει συγκεκριμένο ποσοστό απολύσεων ανά μήνα».

Το εργοστάσιο λειτουργεί εκεί από το 1967 και ως πρόσχημα για το αιφνίδιο κλείσιμό του η πολυεθνική ισχυρίζεται «υψηλό εργατικό κόστος» ή μιλάει περί «δύσκολης απόφασης που υπαγορεύθηκε από την ανάγκη να καταστεί η λειτουργία της εφοδιαστικής αλυσίδας πιο αποτελεσματική». Την ίδια στιγμή, με καθαρές πωλήσεις 1,3 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2022, σε παγκόσμιο επίπεδο, η Tupperware Brands είχε μεικτά κέρδη 836 εκατομμύρια ευρώ. Η Tupperware Hellas, θυγατρική του διεθνούς ομίλου, πέτυχε υπερδιπλασιασμό των κερδών

της, με τον τελευταίο δημοσιευμένο ισολογισμό του 2021, και σημαντική αύξηση των πωλήσεών της σε σχέση με το 2020. Προφασιζόμενες την οικονομική κρίση και τον «πόλεμο του Πούτιν» οι –κατά τα άλλα επικερδείς– πολυεθνικές γίνονται αδίστακτες απέναντι στους εργαζόμενους που καλούνται να αντιμετωπίσουν τη μαζική απόλυσή τους μετά από μια ήδη τρομερά δύσκολη περίοδο, με τις τιμές των βασικών αγαθών και της ενέργειας να βρίσκονται στα ύψη.

Είναι σκληρή πραγματικότητα ότι όσο η κρίση βαθαίνει οι πολυεθνικές και οι νεοφιλελεύθεροι καπιταλιστές κάθε είδους –είτε λέγονται κράτος, είτε ιδιώτες– θα σκληραίνουν ακόμη περισσότερο την αντεργατική τους επίθεση. Αυτό παίρνει διάφορες μορφές: **κλείσιμο εργοστασίων** (Tupperware, Schneider Electric τον Μάιο του 2020, Pipelife τον Μάρτιο του 2021, Πίτσος το 2017 κ.α.), **μαζικές απολύσεις** (κατά χιλιάδες πετάνε στο δρόμο τους εργαζομένους κολοσσοί όπως η Meta/Facebook, Amazon, Twitter κτλ.), **λουκέτα σε υποκαταστήματα** μεγάλων αλυσίδων (Public, φούρνοι «Βενέτη», ακόμα και της τράπεζας Πειραιώς κ.α.) και να μην ξεχνάμε την **υποχρηματοδότηση υποδομών ασφάλειας και μέσων ατομικής προστασίας** που καταλήγουν σε δεκάδες εργατικά δυστυχήματα.

Τίποτα από αυτά δεν αποτελεί μεμονωμένο ή ξεχωριστό φαινόμενο. Είναι η μπόχα που αναδίδει το κουφάρι του καπιταλισμού και η προσπάθεια μιας νεοφιλελεύθερης αστικής μειοψηφίας να κρατήσει στη ζωή ένα σύστημα που έχει σαπίσει προ πολλού. Στην προσπάθειά τους αυτή είμαστε εμείς που καλούμαστε να επιβιώσουμε χωρίς δουλειά, να πληρώσουμε το κόστος της κρίσης τους, ακόμη και να θρηνήσουμε τους νεκρούς μας.

Όμως οι χιλιάδες που βγήκαμε στους δρόμους την 8η Μάρτη, από τις μεγάλες πόλεις μέχρι και το τελευταίο χωριό της χώρας, αποδείξαμε ότι είμαστε έτοιμοι να φωνάξουμε «ΩΣ ΕΔΩ»! Να συνεχίσουμε μαχητικά τον αγώνα, σε κάθε σωματείο, χώρο δουλειάς, γειτονιά, σχολή, σχολείο. Να σταματήσουμε τις βάρβαρες πολιτικές τους σε βάρος μας, να μην πεταχτούν άλλοι συνάδελφοί μας στο δρόμο από εργοδότες και πολυεθνικές, κανείς να μη μείνει μόνος με το φόβο μιας αβέβαιης επιβίωσης. Με μαζικές και γενικές απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις, το μήνυμα είναι ένα και ξεκάθαρο: **ζωή και εργασία με αξιοπρέπεια, μπορούμε να νικήσουμε!**